

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 17. aprīļa spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.*

(Lieta C-414/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2000/78/EK — Vienlīdzīga attieksme — Atšķirīga attieksme reliģijas vai pārliecības dēļ — Baznīcu un citu organizāciju, kuru ētoss balstās uz reliģiju vai pārliecību, profesionālā darbība — Reliģija vai pārliecība, kas veido īstu, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju, ņemot vērā organizācijas ētosu — Jēdziens — Darbības raksturs un tās veikšanas konteksts — LESD 17. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10., 21. un 47. pants)

(2018/C 200/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vera Egenberger*

Atbildētāja: *Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 4. panta 2. punkts, to skatot kopā ar tās 9. un 10. pantu, kā arī ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja baznīca vai cita organizācija, kuras ētoss ir balstīts uz reliģiju vai pārliecību, tāda akta vai lēmuma kā kandidatūras uz darbu tajā noraidīšana atbalstam atsaucas uz to, ka attiecīgo darbību rakstura vai to iespējamā veikšanas konteksta dēļ reliģija veido īstu, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju, ņemot vērā šīs baznīcas vai organizācijas ētosu, ir jābūt iespējai šādu apgalvojumu vajadzības gadījumā pakļaut efektīvai pārbaudei tiesā, kurā tiktu pārbaudīts, vai attiecīgajā gadījumā ir izpildīti šīs direktīvas 4. panta 2. punktā minētie kritēriji.
- 2) Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tajā minēto īsto, likumīgu un attaisnotu prasību attiecībā uz profesiju ir domāta prasība, kas ir nepieciešama un, ņemot vērā attiecīgās baznīcas vai organizācijas ētosu, attiecīgās profesionālās darbības rakstura vai veikšanas konteksta dēļ ir objektīvi noteikta un kas neattiecas uz apsvērumiem, kuri nav saistīti ar šīs baznīcas vai organizācijas ētosu vai tiesībām uz autonomiju. Šai prasībai ir jāatbilst samērīguma principam.
- 3) Valsts tiesai, izskatot strīdu starp divām privātpersonām, ir pienākums, ja piemērojamā valsts tiesību norma nevar tikt interpretēta Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punktam atbilstīgā veidā, tās kompetences ietvaros nodrošināt no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 47. panta izrietošo personu tiesisko aizsardzību un nodrošināt šo pantu pilnīgu iedarbību, vajadzības gadījumā atstājot nepiemērotas jebkādas tiem pretrunā esošas valsts tiesību normas.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.